

TNT Post
Port betaald

DE HERAUT

ALGEMENE LEDENVERGADERING
WOENSDAG 13 DECEMBER A.S.
AANVANG 20.00 UUR

WOENSDAG 29 NOVEMBER A.S.
DE JAARLIJKSE WEDSTRIJD OM HET
WINTERKONINKJE. AANVANG 19.00 UUR

Maandblad van
Sociëteit 'DE HEREENIGING'
Deventer
november 2006

Het begin van de herfst was duidelijk te zien en te voelen. De loofbomen begonnen al prachtig te kleuren en de geur van dit jaargetijde was zo bijzonder dat Hendrik besloot om te wachten met het opsteken van z'n sigaar.

Vanaf de Drakenbrug had hij een schitterend uitzicht over de Singel en het Oude Plantsoen. Spinnenwebben leken te zweven opgelicht door de laagstaande zon.

Hij besloot door de Bruynssteege te wandelen die tot 1918 de Diefsteege heette, maar na vele protesten werd omgedoopt tot Bruynssteege. In 1999 werd een voormalig pakhuis van Van Leusen verbouwd door een advocate die benedenkantoor houdt en boven woont. Zij doopte de benedenruimte om tot galerie De Diefsteege waar regelmatig tentoonstellingen en concerten werden gegeven. Hendrik vond het een lovenswaardig initiatief. Verder lopend in het smalle straatje stond hij stil bij de plek waar in 1896 Johannes Auping wiens smidse aan de Stromarkt te klein was geworden, een fabriekje oprichtte. Smid Auping zou een stuk staaldraad op een ongebruikelijke manier in een snijbonenmolen hebben gestoken, niet door de gaten waar de snijbonen naar binnen gaan, maar langs de gedraaide as waarmee het snijbonenmes in het rond wordt gedraaid. Vervolgens vlocht de smid de stalen spiraal in elkaar waardoor hij een breed verend netwerk kreeg. Een woningcorporatie bouwde op deze plek en op het terrein van het voormalige R.K. St. Jozefziekenhuis fraaie woningen. De entree bevatte diverse spiralen: een herinnering aan beddenfabriek Auping.

Dat vond Hendrik nu zo bijzonder: de talrijke restauraties die niet alleen door corporaties, maar ook door particulieren gerealiseerd werden.

Op de Graven aangekomen keek hij vergenoegd omhoog naar twee schitterend gerestaureerde panden: La Croix Blanche en De Blauwe Hand.

Drie eeuwen geleden was er een bierbrouwerij. Een aantal putten in de tuin herinnert nog aan de fabricage van bier waarvoor men goed water nodig had. Niettemin kon er beter bier worden gedronken dan water, want het water in de putten van de stad was vaak verontreinigd en bier moest een keer worden gekookt. Het huis De Blauwe Hand stamt uit 1652 zoals een gevelsteen, een in reliëf beeldhouwde hand, met een jaartalsteen laat zien. Toen woonde er een blauwverver. De twee historische

panden La Croix Blanche en De Blauwe Hand herbergen met hun tuinen veel verborgen schoonheid dat te danken is aan de familie Tielkes die dit alles restaureerde.

Je mocht blij zijn met zulke initiatieven van particulieren die de stad Deventer zoveel meer glans geven, overdacht hij, terwijl hij verder liep naar de Kleine Poot en opnieuw naar een fraai gerestaureerd pand keek n.l. het huis Het Lam. Ook deze woning had een rijke geschiedenis, want in de zestiende eeuw was het de woning van een kanunnik en in de negentiende eeuw was er onder ander een manufacturenwinkel. In 1901 werd het verkocht aan Willem Evekink, agent van de Nederlandse Bank. Deze liet het slopen voor de bouw van een bank die in 1922 werd verbouwd voor de Overijsselsche Hypotheekbank. In 1959 bood het huisvesting aan de Gemeentelijke Geneeskundige Dienst en in 1976 aan Kluwer N.V. en vanaf 1983 aan cursuscentrum De Botermarkt. In 2005 kocht de familie Edde het pand waar tot voor kort de gemeente Deventer haar afdeling Juridische Zaken had gevestigd om er te wonen en een wijnhuis te exploiteren. Het pand werd grondig verbouwd waarbij de benedenverdieping wordt gebruikt voor het wijnbedrijf: onafhankelijke wijninkoop, wijnkeldermanagement en wijnpresentaties. De stijlvolle benedenruimte kan ook worden afgehuurd voor seminars, bedrijfspresentaties en wijn-spijsevenementen. Elke eerste zaterdagmiddag van de maand kan men tegen een geringe vergoeding er wijnen proeven. Hendrik zou het binnenkort doen, want mensen met zo'n initiatief en ideaal en passie moest je met een bezoek honoreren. Z'n lever kon nog wel een stootje hebben en bovendien had rode wijn voortreffelijke goede eigenschappen voor hart en bloedvaten: een mooier alibi kon hij niet verzinnen.

Hendrik kreeg zin in een goed glas en besloot naar de soos te lopen om daar te beginnen met het verhaal te vertellen over een van de wonderlijkste caféhouders in Deventer die zijn kroeg had op het Grote Kerkhof.

Als iemand aan bal gehakt bij hem bestelde, kon het gebeuren dat Chiel riep: "Ja, luchtpost", en dan kwam de bal gehakt over de grond rollend naar de verbouwereerde klant toe.

Chiel was bekend om zijn heerlijke ballen gehakt en de karbonaadjes in het zuur; meestal gemaakt door zijn moeder. Toen die